

ISSN 2076-1554

Національний педагогічний університет
імені М. П. Драгоманова

ВГО Українська академія наук

Видавництво «Гілея»

Гілея

Науковий вісник

Випуск 142 (№ 3)
Ч. 2. Філософські науки

Київ – 2019

Збірник засновано 2004 року. Вихід з друку – щомісячно

Фахове видання

**з філософських, політичних наук затверджено наказом Міністерства освіти і науки України
№ 747 від 13 липня 2015 р.**

Свідоцтво про державну реєстрацію друкованого засобу
масової інформації: серія КВ № 22632-12532ПР від 24 квітня 2017 року

Друкується за рішенням:
Вченої ради Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова
(протокол № 6 від 28 лютого 2019 р.)

Збірник входить до міжнародних баз

Google Scholar; Index Copernicus (Польща); EBSCO Publishing, Inc. (USA); SIS (Scientific Indexing Services) (USA); InfoBase Index (Індія).

Шеф – редактор:

Андрющенко В. П., д–р філос. наук, проф., член – кор. НАН України, аcad. НАПН України (Україна, Київ, НПУ ім. М. П. Драгоманова)

Головний редактор:

Вашкевич В. М., д–р філос. наук, проф. (Україна, Київ, НПУ ім. М. П. Драгоманова)

Співредактори:

Кивлюк О. П., д–р філос. наук, проф. (Україна, Київ, НПУ ім. М. П. Драгоманова)

Муляр В. І., д–р філос. наук, проф. (Україна, Житомир)

Редакційна рада:

Андрющенко В. П., д–р філос. наук, проф., член – кор. НАН України, аcad. НАПН України (Україна, Київ, НПУ ім. М. П. Драгоманова)

Вашкевич В. М., д–р філос. наук, проф. (Україна, Київ, НПУ ім. М. П. Драгоманова)

Зеленков А. І., д–р філос. наук, проф. (Білорусь, Мінськ)

Колесник В. Ф., д–р іст. наук, проф., член-кор. НАН України (Україна, Київ)

Мирзаханян Р., д–р іст. наук, проф. (Арmenія, Єреван)

Михальченко М. І., д–р філос. наук, проф., член – кор. НАН України (Україна, Київ)

Рафальський О. О., д–р іст. наук, проф. (Україна, Київ)

Савельєв В. Л., д–р іст. наук, проф. (Україна, Київ, НПУ ім. М. П. Драгоманова)

Солдатенко В. Ф., д–р іст. наук, проф., член-кор. НАН України (Україна, Київ)

Степанко М. Т., д–р філос. наук, проф. (Україна, Київ)

Редакційна колегія з філософських наук:

Абасов А. С., д–р філос. наук, проф. (Азербайджан, Баку)

Базалук О. О., д–р філос. наук, проф. (Україна, Київ)

Бех В. П., д–р філос. наук, проф. (Україна, Київ, НПУ ім. М. П. Драгоманова)

Воронкова В. Г., д–р філос. наук, проф. (Україна, Запоріжжя)

Герасимова Е. М., д–р філос. наук, проф. (Україна, Київ, НПУ ім. М. П. Драгоманова)

Гарбар Г. А., д–р філос. наук, проф. (Україна, Миколаїв)

Дзвінчук Д. І., д–р філос. наук, проф. (Україна, Івано-Франківськ)

Жадько В. О., д–р філос. наук, проф. (Україна, Київ, НПУ ім. М. П. Драгоманова)

Жижко Т. А., д–р філос. наук, проф. (Україна, Київ, НПУ ім. М. П. Драгоманова)

Куцепал С. В., д–р філос. наук, проф. (Україна, Полтава)

Миколайчак А., д–р хабілітований, проф. (Польща, Познань)

Опішко О. Ф., д–р техн. наук, проф. (Україна, Київ)

Свириденко Д. Б., д–р філос. наук, доц. (Україна, Київ, НПУ ім. М. П. Драгоманова)

Терепіцький С. О., д–р філос. наук, доц. (Україна, Київ, НПУ ім. М. П. Драгоманова)

Тецлав С., д–р філос. наук, проф. (Польща, Бидгощ)

Халаменчик В. Б., д–р філос. наук, проф. (Україна, Київ, НПУ ім. М. П. Драгоманова)

Яніанов С. М., д–р пед. наук, проф. (Україна, Київ, НПУ ім. М. П. Драгоманова)

Гілея: науковий вісник. – К. : «Видавництво «Гілея», 2019. – Вип. 142 (№ 3). Ч. 2. Філософські науки. – 224 с.

Концепція збірника базується на багатоплановому науковому висвітленні проблем сучасної науки в умах полікультурного глобалізаційного суспільства. Основні рубрики охоплюють галузі історичних, філософських та політичних наук. Розрахований на фахівців гуманітарних та соціально-політичних наук.

© Редакційна колегія, 2019

© Автори статей, 2019

© Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова, 2019

© ВГО Українська академія наук, 2019

ISSN 2076-1554

NATIONAL PEDAGOGICAL PEDAGOGICAL UNIVERSITY
DRAGOMANOV UNIVERSITY

Academy of Sciences of Ukraine

Publishing House Hileya

Hileya
SCIENTIFIC BULLETIN

Volume 142 (No. 3)
Part 2. Philosophical sciences

Kyiv – 2019

The collection is founded in 2004. Printed on a monthly basis

**Scientific professional publication
on philosophy and politics order of the Ministry of Education and Science
No. 747 dated July 13, 2015**

Certificate of printed mass media's state registration (re-registration): Series KB № 22632-12532НР from April 17th, 2017

Printed by decision
of National Pedagogical Dragomanov University (*protocol № 6 of February 28 in, 2019*)

The collection is a member of international database

Google Scholar; Index Copernicus (Poland); EBSCO Publishing. Inc. (USA), SIS (Scientific Indexing Services) (USA); InfoBase Index (India).

Honored Chief Editor:

Andrushchenko V. P., Doctor of Philosophical Sciences, Professor, Corresponding Member of NASU, Acad. of NAPS Ukraine (Ukraine, Kyiv, National Pedagogical Dragomanov University)

Chief Editor:

Vashkevych V. M., Doctor of Philosophical Sciences, Professor, (Ukraine, Kyiv, National Pedagogical Dragomanov University)

Co-editor:

Kyliuk O. P., Doctor of Philosophical Sciences, Senior Scientist, (Ukraine, Kyiv, National Pedagogical Dragomanov University)

Muliar V. I., Doctor of Philosophical Sciences, Professor, (Ukraine, Zhytomyr)

Editorial board:

Andrushchenko V. P., Doctor of Philosophical Sciences, Professor, Corresponding Member of NASU, Acad. of NAPS Ukraine (Ukraine, Kyiv, National Pedagogical Dragomanov University)

Vashkevych V. M., Doctor of Philosophical Sciences, Professor, (Ukraine, Kyiv, National Pedagogical Dragomanov University)

Zelenkov A. I., Doctor of Philosophical Sciences, Professor, (Belarus, Minsk)

Kolesnyk V. F., Doctor of Historical Sciences, Professor, Corresponding Member of NASU, (Ukraine, Kyiv)

Myrzakhanian R., Doctor of Historical Sciences, (Armenia, Yerevan)

Mykhachenko M. I., Doctor of Philosophical Sciences, Professor, Corresponding Member of NASU, (Ukraine, Kyiv)

Rafalskii O. O., Doctor of Historical Sciences, Professor, (Ukraine, Kyiv)

Saveliev V. L., Doctor of Historical Sciences, Professor, (Ukraine, Kyiv, National Pedagogical Dragomanov University)

Soldatenko V. F., Doctor of Historical Sciences, Professor, Corresponding Member of NASU, (Ukraine, Kyiv)

Stepyko M. T., Doctor of Philosophical Sciences, Professor, (Ukraine, Kyiv)

Editorial board Philosophical Sciences:

Abasov A. S., Doctor of Philosophical Sciences, Professor, (Azerbaijan, Baku)

Bazaluk O. O., Doctor of Philosophical Sciences, Professor, (Ukraine, Kyiv)

Beh B. P., Doctor of Philosophical Sciences, Professor, (Ukraine, Kyiv, National Pedagogical Dragomanov University)

Voronkova V. G., Doctor of Philosophical Sciences, Professor (Ukraine, Zaporizhzhia)

Gerasymova E. M., Doctor of Philosophical Sciences, Professor, (Ukraine, Kyiv, National Pedagogical Dragomanov University)

Garbar G. A., Doctor of Philosophical Sciences, Professor (Ukraine, Mykolaiv)

Zhadko V. O., Doctor of Philosophical Sciences, Professor, (Ukraine, Kyiv, National Pedagogical Dragomanov University)

Zhyzhko T. A., Doctor of Philosophical Sciences, Professor, (Ukraine, Kyiv, National Pedagogical Dragomanov University)

Kutsepal S. V., Doctor of Philosophical Sciences, Professor (Ukraine, Poltava)

Mykolaichak A., Doctor of Philosophical Sciences, Professor (Poland, Poznan)

Onipko O. F., Doctor of Technical Sciences, Professor, (Ukraine, Kyiv)

Svyrydenko D. B., Doctor of Philosophical Sciences, Associate Professor, (Ukraine, Kyiv, National Pedagogical Dragomanov University)

Terepyshchiy S. O., Doctor of Philosophical Sciences, Associate Professor, (Ukraine, Kyiv, National Pedagogical Dragomanov University)

Tetslav S., Doctor of Philosophical Sciences, Professor (Poland, Bydgoszcz)

Yashanov S. M., Doctor of Pedagogical Sciences, Professor (Ukraine, Kyiv, National Pedagogical Dragomanov University)

Hileya: Scientific Bulletin. – Kyiv : «Publishing house «Hileya», 2019. – Volume 142 (№ 3). Part 2. Philosophical Sciences. – 224 p.

The collections' concept is based on a multifaceted scientific coverage of the problems of formation of informational civilization. The main headings cover areas of historical, philosophical and political sciences. It is designed for specialists in the humanities and socio-political sciences.

©Editorial board, 2019

©Authors of articles, 2019

©National Pedagogical Dragomanov University, 2019

© Academy of Sciences of Ukraine, 2019

УДК 7.071.1

**ВПЛИВ УКРАЇНСЬКОЇ
ЕТНІЧНОЇ СИМВОЛІКИ НА ТВОРЧІСТЬ
СУЧASНИХ МИТЦІВ**

**INFLUENCE OF UKRAINIAN ETHNIC SYMBOLS
ON CREATIONS OF CONTEMPORARY
PAINTERS**

Стрельцова С. В.,

викладач кафедри образотворчого мистецтва,
Київський університет ім. Бориса Грінченка
(Київ, Україна), e-mail: lankaart@ukr.net

Streltsova S. V.,

teacher of the Department of Fine Arts, Boris
Grinchenko University of Kyiv (Kyiv, Ukraine),
e-mail: lankaart@ukr.net

Розглянуто формування особливої художньої мови сучасних мисткинь. Проаналізовано використання етнічної символіки в творчості художників, звернення до мотивів українського традиційного народного і декоративно-ужиткового мистецтва в творах Ольги Пілюгіної та Тетяни Русецької.

Ключові слова: етнічна символіка, Україна, ХХ століття, художня мова, звернення до мотивів народного мистецтва.

The article deals with the formation of a special artistic language of contemporary painters. The use of ethnic symbols in the works of painters, the appeal to the motifs of Ukrainian traditional folk, decorative and applied art in the works of Olga Pilyugina and Tetyana Rusetsky is analyzed.

Keywords: ethnic symbols, Ukraine, the twentieth century, artistic language, appeal to the motifs of folk art.

Творчість сучасних митців є яскравим прикладом самобутності, індивідуального художнього погляду на органічне поєднання символіки традиційного народного мистецтва з сучасною образотворчістю. Застосування усталених знаків і символів у моделюванні зображенень, поєднання з елементами декоративного мистецтва складає основу їх творчості. Такі твори вирізняються серед різноманіття художнього мовлення початку ХХІ століття.

Мета дослідження – висвітлити вплив декоративно-ужиткового мистецтва на формування та збереження традицій в творчості сучасних українських художників.

Нині сучасне українське мистецтво переживає новий етап розвитку й більшість творців шукають себе та свою особливу мову в контексті актуальних подій, з можливістю самоідентифікації у безмежному художньому просторі. Одним з прикладів взаємозв'язку з етнічним єдинням в мистецтві є творчість художниць Тетяни Русецької та Ольги Пілюгіної.

Дослідження творчості мисткинь стає актуальним, оскільки Тетяна вкладає розвиток ідеї відновлення та збереження традицій української мистецької культури в основу живописних пошукув. Ольга створює авторські гобелени та килими ручної роботи у техніці гладкого ручного ткацтва, зберігаючи традиції декоративно-ужиткового мистецтва, але виконує їх з сучасним поглядом на сьогодення.

Переосмислюючи минуле та заглядаючи в майбутнє, художники постійно експериментують

з формою, руйнуючи межі видової специфіки мистецтва, змішуючи різні техніки, поєднуючи візуальне відтворення дійсності з прогресивними медійними та технічними засобами виразності.

Тетяна Русецька – одна з таких митців, які можуть впливати на розвиток сучасних течій та реагувати на світові події, не втрачати себе, стабільно підтримуючи особисте зростання. Адже художник має бути впізнаваний серед багатьох і залишатися на гребні хвилі подій.

Ольга Пілюгіна – у творчості зберігає вид традиційного мистецтва, що майже зникає, перетворюючи свої килими із ужиткової речі на мистецький твір. Працює у техніці двостороннього гладкого килимарства чим сильно дивує сучасного глядача, оскільки гобелени виглядають однаково з лиця та з вівтороту.

З цього приводу Вікторія Бурлака зауважувала, що «Для зовнішнього світу важлива стабільність, у внутрішньому – постійним є тільки зміни» [2, с. 174]. Саме це, аналізуючи творчість цих двох, не схожих у видах мистецької творчості мисткинь, можна відзначити в їх роботах рішучу спрагу до рухомих змін в мистецтві, яким притаманне відзеркалення світосприйняття авторів.

Вивчення та споглядання сучасного мистецтва для більшості глядачів стає неабияким випробуванням, іспитом на витривалість розумової діяльності. Інколи воно викликає обурення, суцільне нерозуміння побаченого, але виконує головну місію – примушує думати. Сучасне мистецтво – це комунікативний, емоційно-інтелектуальний ланцюг єдинання думок і поглядів людей різного віку, статку й освіти. Адже її мистецтво міцно тримається на вкоріненій спадщині багатовікових традицій та історичної тягlostі. Тож поява у сучасному мистецтві знайомого на підсвідомому розумінні, зрозумілого на емпіричному сприйнятті кожною людиною – ось, що викликає інтерес до творчості художниць.

До проблематики вивчення розвитку абстрактного мистецтва й символіки народної орнаментики неодноразово зверталися художники, етнографи, мистецтвознавці. Проте, творчість сучасних українських митців потребує персоналізованого вивчення з можливістю розкриття впливу етнокультурного осередку на формування творчої особистості.

Становлення та формування художниць почалося на етапі отримання першої професійної освіти. Так, М. Криволапов зазначає: «...твори сучасних митців відзначаються глибшим переосмисленням художньої форми. У них філософський підтекст домінує над відкритою сюжетно-інформаційною довідковістю, відчувається бажання авторів глибше зазирнути у структуру Всесвіту і людського буття...» [6, с. 628]. Саме у цей час, на початку 90-х в українському мистецтві формується нова хвиля митців.

Творці з кінця ХХ ст. зосереджуються на візуальній самоцінності художнього образу та вибору технік, що допомагають їм створювати власний пластичний код. Тогочасні життєві реалії

вплинули на формування світогляду художнього осередку.

Сучасні українські митці починають шукати свою особисту мистецьку мову. Ось, що згадував М. Криволапов про тогочасну творчу молодь: «Молоді митці – недавні випускники навчальних художніх закладів, що здобували освіту виключно на основі програм суто академічного спрямування і в рамках соціального реалізму, вмить, без довгих роздумів буквально вибухнули образно-стилістичною новизною і несхожістю з їхніми як українськими, так і російськими колегами старшого покоління, у тому числі і з їхніми педагогами» [6, с. 630–631].

Тому митці нової української хвилі починають наполегливо шукати свою нову художню модель у творчості, свій філософський підтекст і різnobічні стилюві модулі художньої форми. Ці пошуки й роздуми формуються в персональні виставки, перформенси та мистецькі заходи.

Подальше становлення та пошуки художнього мовлення митців сучасної хвилі можна розглядати з позиції засновника теорії загального мовознавства Вільгельма фон Гумбольдта. Видатний науковець зазначав, що «мовлення – це суб'єктивний вияв мови, який піддається дослідженню значно важче, ніж мова, що являє собою абстрактну систему своєрідних знаків. У мовленні ніхто не сприймає слів у зовсім однаковому значенні; незначні відтінки значення переливаються по всьому обширу мови, як кола по воді при падінні каменю» [8]. Особиста творчість «безперервно прагне внести в мову що–небудь нове», оскільки «мова не є чимось замкненим у собі: жива хвиля б'є по ній вічним прибоєм із невичерпних джерел індивідуального мовлення...» [8]. Можна зазначити, що в творчості митець передає своє світосприйняття засобами художньої мови.

У мистецтві мовою є здатність художника поєднувати форму зі змістом, створювати художні образи, які відповідають дійсності існування світу та людини в ньому. Для живопису – це колористична гама та колір, для графіки – лінія, крапка, штрих, пляма, для скульптури – об’єм та простір, для килимарства – етнографія, фактура, орнамент. Спосіб багатогранно сприймати зовнішній світ, активно реагувати на оточення й зберігати своє коріння засобами мистецтва можемо назвати художнім мовленням.

Так О. Пілюгіна та Т. Русецька знайшли свою мову для втілення задуму в художніх творах, для підтвердження особистісних пошуків взаємодії з оточенням. Вони вдало поєднують розуміння й осмислення світобудови, спираючись на символічне значення зображень, використовуючи відкриті кольори і ритмічність форм, фактуру матеріалу та орнаментику.

Багаторічні філософські міркування Тетяни Русецької про життя та пошук істини, проявилися в творчих роботах на тему біблійних сюжетів з використанням основних символів стародавніх знаків (Рис. 1–3). За словами А. Гурської: «... символ – це ключ, який відкриває дорогу в невідоме і вказує шлях до пізнання реальності. Саме це має

на меті обрядовість, тому в ній багато символічного, пов’язаного із взаємодією протилежних сил двоякого світу явищ з їхньою конфліктною природою і кінцевою єдністю життя та істини – стрижнем символіки. Символіка лежить в основі людського розуму. Досконалій символ має задовільнити і дух, і інтелект, і почуття. Символ живе і розвивається» [3, с. 21–22]. У цьому контексті зазначаємо особливий вплив символів на творчість мисткині.

Рис.1. Т. Русецька.
Воскресіння. 2010 р.

Рис.2. Т. Русецька.
Благовіщення. 2010 р.

Рис.3. Т. Русецька.
Моління о чаще. 2010 р.

У своїй перших стилістичних пошуках художниця використовує образ світового дерева, один із головних символів моделі світу [3]. Більшість робіт, створених Тетяною, є втіленням вербалного, декоративно-прикладного, живописного мистецтва. Надихається

Т. Русецька і самобутніми національними народними розписами. Українське народне мистецтво сягає корінням сивої давнини [5]. Так, М. Кириченко зазначає: «Життя підтверджує, народне декоративне мистецтво збагачується новими аспектами філософсько-естетичного звучання, його краса потрібна людині, в наш час зростає не лише його художньо-культурна цінність...» [5, с. 8]. Загалом, спираючись на народну творчість, продовжує розвиватися сучасне мистецтво.

Можна зазначити і особливість сучасного погляду на творчі пошуки Ольги Пілюгіної. Її твори самобутні, пов'язані міцним корінням з народною творчістю, яке передалося їй від батьків. Майстриня завжди знала, що мистецтво це покликання її життя яке переплітається в gobelenах із українською ідентичністю. В килимових творах Ольги головні мотиви зображуються через образи птахів, квітів, родинного дерева, символи, знакові схеми (Рис. 4–6).

Рис.4. О. Пілюгіна.
Веснянка. 2016 р.

Рис.5. О. Пілюгіна.
Розквіт. 2015 р.

Рис.6. О. Пілюгіна.
Три стихії. 2008 р.

Так в своїх дослідженнях М. Кириченко особливу увагу звертає на орнаментику: «Малюванщици з особливою любов'ю прикрашали інтер'єр зображенням чарівних квітів, ягід малини, фантастичних птахів. Усе цвіло в їхніх різноманітних розписах. Одні композиції побудовані на зображені великої квітки, обрамленої довкола дрібними орнаментальними мотивами...» [5, с. 25]. Всі зазначені елементи чітко відслідковуються в творчості представлених самобутніх сучасних художниць.

З початку ХХ ст. на зміну настінному розпису приходить мальовка – декоративний малюнок на тонкому папері, центром виготовлення мальовок стає с. Петриківка Дніпропетровської області. Пізніше народні майстри, працюючи на окремому аркуші паперу, почали поступово відходити від імітації мотивів настінних розписів, усе більше зважали не так на місце, де має висіти мальовка, як на розміри та формат паперового аркуша. Так, у мальовці з'явилися елементи станковізму, а настінний розпис поступово «відокремлювався» від стіни, і набував принципово нових мистецьких рис, перетворювався на станковий декоративний розпис [5, с. 43]. Саме так народне мистецтво поступово трансформується в сучасний мистецький простір.

Наче з історичного минулого, засобами колажу, єднаються з сучасністю на полотні Т. Русецької декоративні квіти, дерева життя, птахи, чаши безсмертя (Рис. 7–10). Українська дослідниця, фольклорист, етнограф Олена Таланчук так описувала символічну картину космосу в народній космогонії: «У вишивках, народних малюнках, гончарних, різьбяних виробах на вершині дерева зображують птахів, біля стовбуру – людей, звірів, бджіл, у корінні – змій, жаб. Дерево розташоване посеред води (моря). На дереві сидить птах (птахів може бути два чи три)» [9, с. 10]. В подальшому аналізі творчості Тетяни ми відслідковуємо використання цих символів.

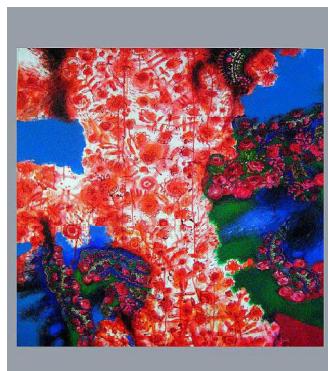

Рис. 7. Т. Русецька.
Райські кущі. 2013 р.

Рис. 8. Т. Русецька.
Сад Гефсиманський. 2013 р.

Рис. 9. Т. Русецька.
Благовіщення. 2013 р.

Рис. 10. Т. Русецька.
Благовіщення. 2013 р.

Досліджуючи творчість Т. Русецької, слід поставити акценти на її ставленні до народного декоративного мистецтва. Сама художниця зазначає: «Мене давно надихає народне декоративне мистецтво, українська вишивка червоним по білому, вишивка гладю. В цих червоних квітах я бачу всю суперечливу та неоднозначну історію України. Червоні квіти – це і кров, і краса, і Божа любов, і муки, і кохання... Червоні на білому квіти – це стигмати на чистому полотні життя, це рани Христові на плащаниці української історії та самосвідомості. Ці рани досі кровоточать, як кровоточить закохане серце...»¹. І в творчих роботах художниці ми бачимо підтвердження власних суджень їй роздумів.

Серія робіт «Червоне – то любов...» – це філософська притча, її основа – народне мистецтво, нетлінні символи духу народу, прості та зрозумілі кожному. Наче вишивкою, гаптуванням, мережкою вплітаються квіти в полотно, заповнюють собою весь простір (Рис. 11–14). У дослідженнях про орнаментальні основи рослинних форм зазначено, що «прекрасна квітка – символ вічної краси, могла трактуватися узагальнено – як форма, що виявляє художні достоїнства місцевої флори, особливо тих її видів, які відповідають народним уявленням, повір'ям, фольклору та поезії. Квітка уособлює жіноче начало, розвиток, швидкоплинність життя, а також символізм чаші: безсмертя, численність, достаток...» [3, с. 84–86]. В роботах Тетяни втілена вся радість існування, кохання, дружба, завдяки використанню двох кольорів, які символізують любов – червоний та чистоту – білий.

Рис. 11. Т. Русецька. Цвіте терен. 2012 р.

Рис. 12. Т. Русецька. Благовіщення. 2012 р.

¹ Із розмови з художницею Т. Русецькою. Весна 2016 рік. Рукопис інтерв'ю зберігається в архівах автора.

Рис.13. Т. Русецька.
Соловейко. 2012 р.

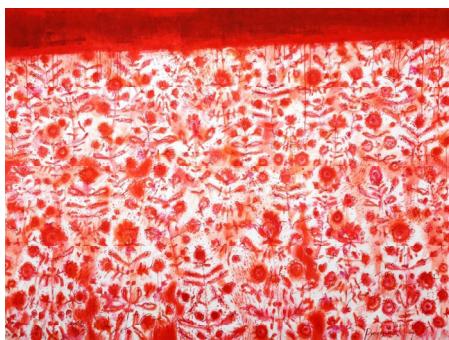

Рис.14. Т. Русецька
Український пейзаж. 2012 р.

В серії цих робіт художниця принципово відмовляється від колірного наповнення, залишає лише ахроматичне звучання насыченої червоного. «Червоний колір – теплий колір, енергійний та інтенсивний. У матеріальній формі червоне багате і різноманітне. У ній мужня зрілість та кипіння в собі. Це сонце, колір крові, серйозність, достоїнство, чарівність, символ кохання» [3, с. 124]. Всі роботи насычені символами єднання з історією, що апелюють до традицій народного мистецтва.

Так виявляє значення символу історик і геральдист В. Похльобкін: «Символ, символи – умовні знаки, в основі яких лежать найпростіші й найдавніші накреслення (крапка, лінія) чи геометричні фігури (трикутник, квадрат, коло та ін.), а також знаки, що існували з найдавніших часів у різних народів для позначення світил, планет, зірок і стихій (землі, води, вогню, повітря, вітру, грому, блискавки) або для позначення самої людини, її життя, смерті і статі. Всі ці найдавніші символи... є класичними... Символ, отже – концентрована умовна абстрактна форма відображення і фіксації наукових (чи релігійних) знань людини з допомогою стилізованого знака» [7]. В цьому контексті, роботи художниці насычені знаками та символами.

І в авторських гобеленах О. Пілюгіної простижується світ натхнених образів з далекого минулого. В дивному мереживі з'являється

ритмічна лінія узору, як народна пісня, що лунає крізь минуле в краще майбутнє. В роботах наче відтворена краса рідної природи, за висловом В. Стасова, співуча мелодія, призначена не лише для очей, а й для розуму й почуттів [4]. Невід’ємною частиною споріднення з українськими традиціями є серія робіт «Орнаментальні», головною ідеєю якої стає орнаментальний оберіг, як захисний оберіг для сьогодення (Рис. 15–17).

Рис.15. О. Пілюгіна.
Зоряний. 2017 р.

Рис.16. О. Пілюгіна.
Козацький. 2016 р.

Рис.17. О. Пілюгіна.
Гетьманський килим. 2014 р.

В цих творах художниця використовує символічну форму та застосовує орнаментальне обрамлення, закладає магічне звучання, наповнюючи оберіговим змістом. Роботи нібито промовляють, що ми все зможемо перемогти, виконуючи «ритуальний танок, заклинання» задля перемоги добра та благополуччя. Застосування орнаменту не випадково, в трактуванні базових орнаментальних форм А. Гурська зазначає: «Орнамент – найдавніша з пам'яток. Він розповідає про опанування людиною ритму і поняття про категорію часу. Головні функції орнаменту – естетична, магічна. У цих функціях реалізується знаково–символічна природа орнаменту. Аспектом психологічної значущості орнаментального мотиву є символ, який завершується графічним знаком» [3, с. 41, 42]. В своїх роботах Ольга майстерно використовує орнаментальні символи, зберігаючи ритмічність твору.

Майже усіх народів орнамент використовується як оберіг. Його наносили на найважливіші і найвразливіші місця: над дверима й вікнами будинку, на знаряддя праці, предмети інтер'єру, особливо часто його використовували в народному костюмі... Дослідження показали, що більшість народів зберігають свої національні орнаментальні системи (наприклад, традиційні форми і фігури українських килимів, писанок, вишиванок тощо). Найпоширеніші мотиви орнаменту з функцією оберега – кола, квадрати, ромби, солярні розети.

В картинах на тему біблійних сюжетів художниці стилізованою мовою зображують відомі та відомі художні образи, до яких звертається багато митців. Тетяна в своїх творах активує їх значущість за рахунок кольорового контрастного акцентування. Навіть при стилізації зображення змістовна наповненість не втрачається, а тільки підсилюється національними культурними традиціями. Особлива мова художниці, зокрема, використання квітів, їх різноманітне трактування, робить полотна Тетяні Русецької відмінними та особливими, не схожими на творчу манеру жодного іншого митця (Рис. 18–19).

Рис. 18. Т. Русецька.
Святий Георгій. 2013 р.

Рис. 19. Т. Русецька.
Українська Мадонна. 2013 р.

Збереження народного традиційного трактування сюжетів відтворює та стилізує Ольга Пілюгіна в своїх гобеленах. Роботи наче осяяні чистотою, випромінюють яскраве світло і самі промовляють про благу звістку. В них немає жодного повторення з музеїними зразками. Це сучасні, самостійні твори які виводять мистецтво килимарства на новий рівень сприйняття оточенням народної творчості (Рис. 20–21).

Рис. 20. О. Пілюгіна.
Благовіст. 2017 р.

Українська художня культура, за останні роки, стрімко увійшли в європейський культурний простір. Розуміння цього має формувати сприйняття дійсності і тоді кожен усвідомить свою ідентичність. За словами М. Криволапова: «Подолання стереотипу «провінційності», «вторинності» при інтеграції у загальносвітовий культурний контекст може забезпечити активація в мистецтві української національної ідеї, створення художньо–образної етнософії. Досягнення цього потребує органічного засвоєння і творчого використання етнонаціональних

художніх традицій і надбань. ... Українська художня культура зросла на ґрунті культурної спадщини тисячоліть і має історично виплекану багату мистецьку традицію» [6, с. 699]. Не можна не погодитися із цією думкою.

Рис. 21. О. Пілюгіна.
Коляда. 2008 р.

Таким чином, розглянувши творчість Тетяни Русецької та Ольги Пілюгіної, можна зазначити, що вони є яскравими представниками сучасного мистецтва, твори яких поєднують в собі українську національну культуру, традиції, елементи декоративно-ужиткового мистецтва з тенденціями сучасного образотворчого мистецтва. Художниці не зупиняючись рухається вперед і знаходять нові форми та засоби виражати національну ідентичність в своїх творах.

Виставково-творча діяльність сучасних мисткинь направлена на максимальне єднання сучасного з традиційним, багатовіковим національним культурним надбанням народу. Їх художнє мовлення об'єднує всі шари нашої національної спадщини та мистецького надбання, максимально стверджуючи в мистецтві українську національну ідею.

Список використаних джерел

1. Антонович, ЄА., Захарчук–Чугай, РВ., Станкевич, МЄ., 1993. ‘Декоративно–прикладне мистецтво’, Львів: *Світ*, 272 с.
2. Бурлака, Вікторія, 2011. ‘Історія Образу. Мистецтво 2000–х’, К.: *Фонд підтримки візуальних досліджень*, 206 с.
3. Гурська, АС., 2003. ‘Мова та граматика українського орнаменту’: навч.–методичний посібник, К.: *Альтернатива*, 144 с.
4. Кара–Васильєва, Тетяна, 1994. ‘Українська сорочка: альбом’, К.: *Томіріс*, 32 с.
5. Кириченко, МА., 2006. ‘Український народний декоративний розпис’: навч. посібник, К.: *Знання – Прес*, 228 с.
6. Криволапов, МО., 2006. ‘Українське мистецтво ХХ століття в художній критиці. Практика. Теорія. Історія’, К.: *KIT*, 796 с.
7. Пояхебкин, В. ‘Словарь международной символики и эмблематики’. [online] Доступно: http://www.gumer.info/bibliotek_Buks/Culture/pohl/17.php. – Дата доступу: 13.02.2017 р.
8. ‘Стилістика української мови’. [online] Доступно: <http://subject.com.ua/ukrmova/stilistika/11.html>. – Дата доступу: 08.02.2017 р.
9. Таланчук, ОМ., 1998. ‘Українознавство. Усна народна творчість’: Навч.–метод. посібник, К.: *Либідь*, 248 с.

References

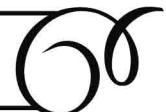
1. Antonovych, JeA., Zaharchuk–Chugaj, RV., Stankevych, MJe., 1993. ‘Dekoratyvno–prykladne mystectvo (Arts and crafts)’, L’viv: *Svit*, 272 s.
2. Burlaka, Viktorija, 2011. ‘Istorija Obrazu. Mystectvo 2000–h (The History of the Image. Art of the 2000s)’, K.: *Fond pidtrymky vizual’nyh doslidzhen*’, 206 s.
3. Gurs’ka, AS., 2003. ‘Mova ta gramatyka ukrai’ns’kogo ornamentu (Language and grammar of Ukrainian ornament)’: navch.–metodychnyj posibnyk, K.: *Altternativa*, 144 s.
4. Kara–Vasyl’jeva, Tetjana, 1994. ‘Ukrai’ns’ka sorochka: al’bom (Ukrainian shirt: album)’, K.: *Tomiris*, 32 s.
5. Kyrychenko, MA., 2006. ‘Ukrai’ns’kyj narodnyj dekoratyvnyj rozpis (Ukrainian folk decorative painting)’: navch. posibnyk, K.: *Znannja – Pres*, 228 s.
6. Kryvolapov, MO., 2006. ‘Ukrai’ns’ke mystectvo XX stolittja v hudozhhij krytyci. Praktyka. Teoriya. Istorija (Ukrainian art of the twentieth century in art criticism. Practice. Theory. History)’, K.: *KYT*, 796 s.
7. Pohlebin, V. ‘Slovar’ mezhdunarodnoj simvoliki i emblematiki (Dictionary of International Symbols and Emblematics)’. [online] Dostupno: http://www.gumer.info/bibliotek_Buks/Culture/pohl/17.php. – Data dostupu: 13.02.2017 r.
8. ‘Stylistyka ukrai’ns’koi’ movy (Stylistics of the Ukrainian language)’. [online] Dostupno: <http://subject.com.ua/ukrmova/stilistika/11.html>. – Data dostupu: 08.02.2017 r.
9. Talanchuk, OM., 1998. ‘Ukrai’noznavstvo. Usna narodna tvorchist’ (Ukrainian Studies. Oral folk art)’: Navch.–metod. posibnyk, K.: *Lybid’*, 248 s.

* * *

ЗМІСТ

ФІЛОСОФСЬКІ НАУКИ

Андреев А. В. Учение сщмч. Киприана Карфагенского о единой <i>cathedra Petri</i> и его актуальность в обсуждении проблемы папского примата (Вчення свящнч. Кипріяна Карфагенського про едину <i>cathedra Petri</i> і його актуальність в обговоренні проблеми папського примату)	7
Барабаш О. В. Многоуровневый кризис в Венесуэле – характер, причины, технологии, смыслы. Показательность событий в контексте перспектив (Багаторівнева криза в Венесуелі – характер, причини, технології, смисли. Показовість подій в контексті перспектив)	15
Borysov E. A. Theodicy and the Holocaust: a critical examination (Теодиця і Голокост: критичний розгляд)	28
Гайдамачук О. В. Тональність «Есе про походження мов» Ж.-Ж. Руссо	34
Грех В. І. Туристичні стежки життя і діяльності святителя Димитрія (Данила Туптала)	39
Гуцалюк Ю. С. Особливості католицької філософії та церковного вчення в контексті розвитку сучасного світу	45
Жангожа А. Р. Роль логіки у побудові експертних систем	49
Камбур Н. О. Освіта в світі капіталу епохи постфордизму	55
Карпінська П. І. Соціально-філософські витоки поняття альтруїзму О. Конта	58
Качмала В. І. Актуальні філософські питання інформаційно-комунікаційних технологій в контексті сучасної вищої освіти	62
Кислій А. О. Проблема ідеалу людини в сучасній християнській думці	65
Колотілова Н. А. Логіка і риторика в дослідженнях аргументативної проблематики початку ХХІ ст.	69
Коробко М. І. Літературно-філософські джерела художніх творів Айн Ренда	73
Легеза О. С. Концепція міфи у працях К. Г. Юнга	79
Литвинчук О. В. Проблема симуляцій у сучасному гіперпросторі	84
Максюта М. Є. Григорій Сковорода: життебуттійність віячності	88
Множинська Р. В. Античні політичні теорії у вітчизняній ренесансній думці (І пол. XVI ст.)	92
Моравецький О. М. Наукова раціональність та позараціональні способи пізнання	97
Мринська Н. А. Мужество быть личностью с ситуации инвалидности: семантические и экзистенциальные контексты (Мужність бути особистістю з ситуації інвалідності: семантичні й екзистенційні контексти)	101
Орленко І. М. Трикветр соціальної дезадаптації та його структурна модель у сучасному суспільстві	107
Осіпцов А. В., Цибулько О. С. Людина та динамічна концепція свободи у прагматизмі Джона Дьюї	112
Паскалова М. І. Зміст, значення, розуміння у комунікативному просторі	117
Поправко О. В. Свято як соціально-культурний феномен: функціональний аналіз	121
Поцюрко О. Ю. Українська національна самобутність та самоідентифікація у творчості П. Куліша	126
Рибакова К. М. Філософський аспект поняття стрес	130
Рожко В. А. Гедоністична складова мережі Інтернет та соціальних мереж	133
Рубський В. М. Проблематизація онтології особистості в постметафізичному світогляді	136
Савонова Г. І. Рефлексія дихотомії та теодиця в екзистенціальній філософії Г. Марселя	140
Кадієвська І. А., Сазонов В. В. Філософія кайдзен та організація управління будівельного комплексу	146
Семко Я. С. Homo glamuricus як теоретична модель	150
Симоненко С. П. Інформаційні технології як головний виклик сучасності	156
Сислюк Я. Г., Тімченко О. П., Пігош М. А. Філософсько-релігійні погляди професорів Києво-Могилянської академії	160
Слотюк П. В. Актуалізація ідеї діалогіки у феноменологічній філософії культури В. Біблера	166
Соколова О. М. Соціально-філософські рецензії ідей «антропологічної школи» Григорія Сковороди	171
Стрельцова С. В. Вплив української етнічної символіки на творчість сучасних митців	177
Фещенко І. В. Особливості розвитку внутрішніх збройно-політичних конфліктів	184
Фуркало В. С. Проблеми розвитку сучасної релігійної освіти в Україні	188
Царенок А. В. Аскетико-естетичне вчення про належне використання чуттів	193
Шавріна І. В. Трансформація релігійної свідомості в сучасній Україні	197
Шевченко З. В. Теорія статево-рольової соціалізації особистості (філософська оцінка)	201
Шкіль С. О. Творчість Феофана Прокоповича Київського періоду	207
Шмиголь М. Ф., Юшкевич Ю. С. Віртуальна реальність як феномен інформаційного суспільства: світоглядний аспект	212
Мельник Л. М., Харьковщенко Ю. Е. Вселенські собори в канонічному становленні християнської доктрини	216

CONTENT

PHILOSOPHICAL SCIENCES

Andreev A. V. The teaching of st. Cyprian of Carthage on a single cathedra Petri and its relevance in the discussion of the problem of papal primacy	7
Barabash O. V. Multilevel crisis in Venezuela – nature, causes, technologies, meanings. Indicative events in the context of perspectives	15
Borysov E. A. Theodicy and the Holocaust: a critical examination	28
Haidamachuk O. V. Tonality of J.-J. Rousseau's «Essay on the origin of languages...»	34
Hrekh V. I. Tourist path of life and activity of Enlightener Dymytrii (Danylo Tuptalo)	39
Hutsalyuk Yu. S. Peculiarities of Catholic philosophy and church doctrine in the context of the development of the modern world	45
Zhangozha A. R. The role of logic in the construction of expert systems	49
Kambur N. O. Education in the world capital of epoxy postfordism	55
Karpinska P. I. Socio-philosophical origins of the concept of altruism A. Comte	58
Kachmala V. I. Actual philosophical questions in information and communication technologies with reference to higher education	62
Kysliy A. O. The problem of human ideal in modern Christian thought	65
Kolotilova N. A. Logic and rhetoric in the argumentative issues in the beginning of the XXI century	69
Korobko M. I. Literary and philosophical origins of Ayn Rand's novels	73
Legeza O. S. C. G. Jung's concept of myth	79
Lytvynchuk O. V. Problem of simulation in modern hyperprostrophy	84
Maksiuta M. Ye. Hryhorii Skovoroda: life–esistentiality of gratitude	88
Mnozhynska R. V. Ancient political theories in the native renaissance thought (1st half of the XVI century)	92
Moravetskiy O. M. Scientific rationality and non-rational ways of knowing	97
Mrinska N. A. The courage to be a person with a disability situation: semantic and existential contexts	101
Orlenko I. M. Trikvetr of the social maladaptation and its structural model in the modern society	107
Osiptsov A. V., Tsybulko O. S. Human being and dynamic concept of freedom at the John Dewey's pragmatism	112
Paskalova M. I. Sense, meaning, perception in communicative space	117
Popravko O. V. Holiday as a socio-cultural phenomenon: functional analysis	121
Potsyurko O. Y. Ukrainian national identity and self-identification in the work of P. Kulish	126
Rybakova K. M. Philosophical aspect of the stress concept	130
Rozhko V. A. Hedonic component of the Internet and social networks	133
Rubsky V. M. The problem of the ontology of personality in the post-metaphysical worldview	136
Savonova H. I. Reflection of dichotomies and theodicy in the existential of G. Marcel	140
Kadievskaya I. A., Sazonov V. V. Philosophy of kaizen and organization of management of construction company	146
Semko Ya. S. Homo glamericus as a theoretical model	150
Symonenko S. P. Information technologies as main challenge of contemporaneity	156
Syslyuk Ya. G., Timchenko O. P., Pihosh M. A. Philosophical and religious views of professors of Kyiv–Mohyla Academy	160
Slotiuk P. V. Actualization of the idea of dialogic the phenomenological philosophy of culture V. Bibler's	166
Sokolova O. M. Social-Philosophic receptions of ideas of Hryhorii Skovoroda's «Anthropological school»	171
Streltsova S. V. Influence of Ukrainian ethnic symbols on creations of contemporary painters	177
Feshchenko I. V. The features of development of the internal armed and political conflicts	184
Furcalo V. S. Problems of the development of modern religious education in Ukraine	188
Tsarenok A. V. Proper usage of senses according to ascetic aesthetics	193
Schavrina I. V. Transformation of religious consciousness in modern Ukraine	197
Shevchenko Z. V. The theory of gender-role socialization of personality (philosophical assessment)	201
Shkil S. O. The creativity of Feofan Prokopovich's Kiev period	207
Shmigol M. F., Yushkevych Y. S. Virtual reality as a phenomenon of the information society: worldview aspect	212
Melnyk L. M., Kharkovshchenko Y. Y. Ecumenical Councils in the Christian doctrine canonical formation	216